

Opførelse, Istandsættelse eller Forbedring af Ishuse, Røgerier og Salterier. Dette er et Fremskridt, som Fiskerne sætte megen Pris paa. Udvalget har ydermere under sit Arbejde gjort Forsøg paa ved nogle Ændringer, som jeg senere skal komme tilbage til, at forbedre Lovforslaget i forskellige Retninger.

Men paa den anden Side har Udvalget heller ikke været blindt for, at Statskassen allerede har taget et Tab paa nogle Tusinde Kr. som Følge af de direkte Udlaan til Fiskerne. Udvalget har derfor haft forskellige Forslag under Overvejelse, sigtende til at hindre, at saadant skulde ske i Fremtiden. Man har særlig haft Opmærksomheden henvendt paa, at der burde etableres et kyndigt Tilsyn med Nybygninger af de Fiskerifartøjer, hvori der søges Laan, og at baade disse og andre Fartøjer burde vurderes efter ensartede Regler for hele Landet af Mænd, der havde fornødent Kendskab til at foretage en saadan Vurdering. Dette formener Udvalget vilde bidrage noget til, at Staten bliver fri for slige Tab i Fremtiden. En Tid var man derfor i Udvalget betænkt paa at ville stille Ændringsforslag sigtende dertil, men under det Samraad, man har haft med Landbrugsministeren derom, udtalte han, at han agtede at søge et saadant teknisk kyndigt Tilsyn etableret og en ensartet Vurdering fremskaffet, eventuelt ved Samvirken med „Dansk Fiskeriforening“ og „Forsikringen af danske Fartøjer til Fiskeribrug“. Udvalget har saa undladt at stille Ændringer og haaber, det maa lykkes Landbrugsministeren at finde en Form for noget i den Retning, som maa kunne tilfredsstille baade Fiskerne og Laan-giveren, d. v. s. Stats-Laanefonden eller Statskassen.

Endvidere har Udvalget ogsaa haft under Overvejelse, om Udbetalingen af direkte Laan ikke burde ske to Gange om Aaret af Hensyn til den Betydning, det har for de paagældende Fiskere at faa hurtig Besked, for at de derefter kunne træffe deres Bestemmelser. Men da ogsaa dette Forhold meget godt kan ordnes administrativt, har Udvalget ligeledes her undladt at stille Ændringsforslag og henstiller kun til Ministeren, at der for Fremtiden vises al den Hensynsfuldhed overfor de Fiskere, der søge Laan, som det er muligt.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til kortelig at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller dets Flertal. Ændringsforslag

Nr. 1 til § 1 gaar ud paa at forhøje den Sum, som ifølge Lovforslaget maa anvendes til direkte Laan, fra 200,000 Kr. til 250,000 Kr. Det er en bekendt Sag, at der er stigende Begær efter disse Laan, og dette Begær vil sikkert ikke blive mindre, men snarere større, hver Gang der er blevet anlagt en Fiskerihavn, eller der paa anden Maade aabner sig Udvej for videre Fremgang i det søgaaende Fiskeri. Af Hensyn hertil har man været enig om at stille dette Forslag om at forhøje Beløbet til direkte Laan med 50,000 Kr.

Det andet Ændringsforslag, Forslag under Nr. 2 til § 1, gaar ud paa i Lovforslaget at indføre et Par Bestemmelser, som i og for sig vel ikke ere absolut nødvendige, da Administrationen selvfølgelig ogsaa uden dem vilde gaa frem efter lignende Regler. Men paa den anden Side mener Udvalget, at det kan have sin Betydning, at disse Regler indføres i selve Lovforslaget, saa at ingen Fisker, der søger Laan, kan være i Tvivl om, hvilke Betingelser han maa opfylde for at komme i Betragtning, naar han søger om et Laan. Det første Litra gaar ud paa, at vedkommende Fisker skal have Indfødsret. Litra b. gaar ud paa, at han skal fremskaffe Attest fra tvende med hans Forhold nøje kendte, troværdige Personer for, at han er en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand, saa det kan antages, at han egner sig til at komme i Besiddelse af et saadant Fartøj. Litra c. endelig gaar ud paa, at han skal være 22 Aar gammel, før han faar et saadant Laan. Et Mindretal har stillet et Underændringsforslag, gaaende ud paa, at han skal være 25 Aar, og dertil er i og for sig intet at sige. Men paa den anden Side findes der i Saltvandsfiskeriloven, som vi vedtog for et Par Aar siden, en Bestemmelse om, at en Fisker kan deltage i Afstemninger over Vedtægter og i det hele taget regnes som fuldmyndig, naar han er 22 Aar gammel. Udvalgets Flertal anser det derfor for hensigtsmæssigt og rigtigt at bringe Aldersbestemmelserne, som staa i Loven om Saltvandsfiskeri og i denne Lov, i Overensstemmelse med hinanden. Derfor er Litra c. taget med.

Det næste af Udvalget stillede Forslag er Ændringsforslag Nr. 8 til § 2, der gaar ud paa, at den Fisker, som har faaet Laan, skal have dette afdragsfrit i det første Aar, eller i hvert Fald kan faa Lov til at lade være at afdrage noget paa Laanet i det første Aar. Ifølge Loven af 1904 skulde Laanene tilbagebetales i Løbet af 10 Aar. Hvis dette Ændringsforslag